

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

YUKUSUZ

İNSAN ÇALIŞMAK İSTEDİKTEN SONRA
GİDER YSK'DA OY SAYAR, GENE
EVİNİ GEÇİNDİRİR...

SAYIM
BİTMEDİ Mİ?

İTİRAZ
EDİCEZ
GENE...

Nüfus İlçe Müdürlüğü'nde işlerim zannettiğimden biraz uzun sürdü. İşlerimin bir an önce bitmesini istediğimden değil. Telaşsız bir öğleden sonrayı geçirmek için Nüfus İlçe Müdürlüğü'nden daha güzel bir yer olabilir mi? Yanımda dört aydır bitiremediğim kitabım

var, kitap artık ölmek istiyor, bu eziyet bitsin, bir akılsızın elinde oradan oraya taşınmasın istiyor. Kitabın içinde dört ayrı ayraç var, ayraçlardan ikisi kutu biralara kapaklarının üstüne taktıkları alüminyum folyo koruyuculardan imal. Hangi kitap böyle bir kaderi isterdi? Geceleri eve sarhoş gelip "nerede benim aslan oğlum, aslan oğlumla görüşmek istiyorum, derhal aslan oğlumla bir görüşme ayarlayın" diye çocuğunu uyandıran babalar gibi, alkollü nefesimle yanaklarından öperek zorla uyandırıyorum kitabı gece uykularından. Evde elimde bira, bilgisayarda fotoğla "saç ektirsem nasıl olurum, peki alnımı küçültse nasıl olurum" diye denerken aniden "eyvahlar olsun, zekam bitiyor, gerizekalıya dönüşüyorum" diye bir korku bastırıyor, hemen kitaba saldırıyorum. Hasta olacağını anladığı anda zencefile tarçına abanan dayılar gibi; tedirgin, medetçi, bilimsellikten uzak ve karısının gözünde zayıf bir zavallı.

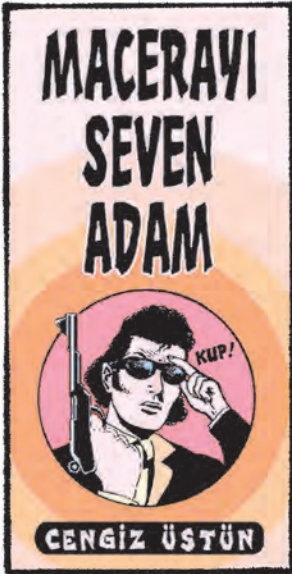
Kitap en güzel arkadaşı.

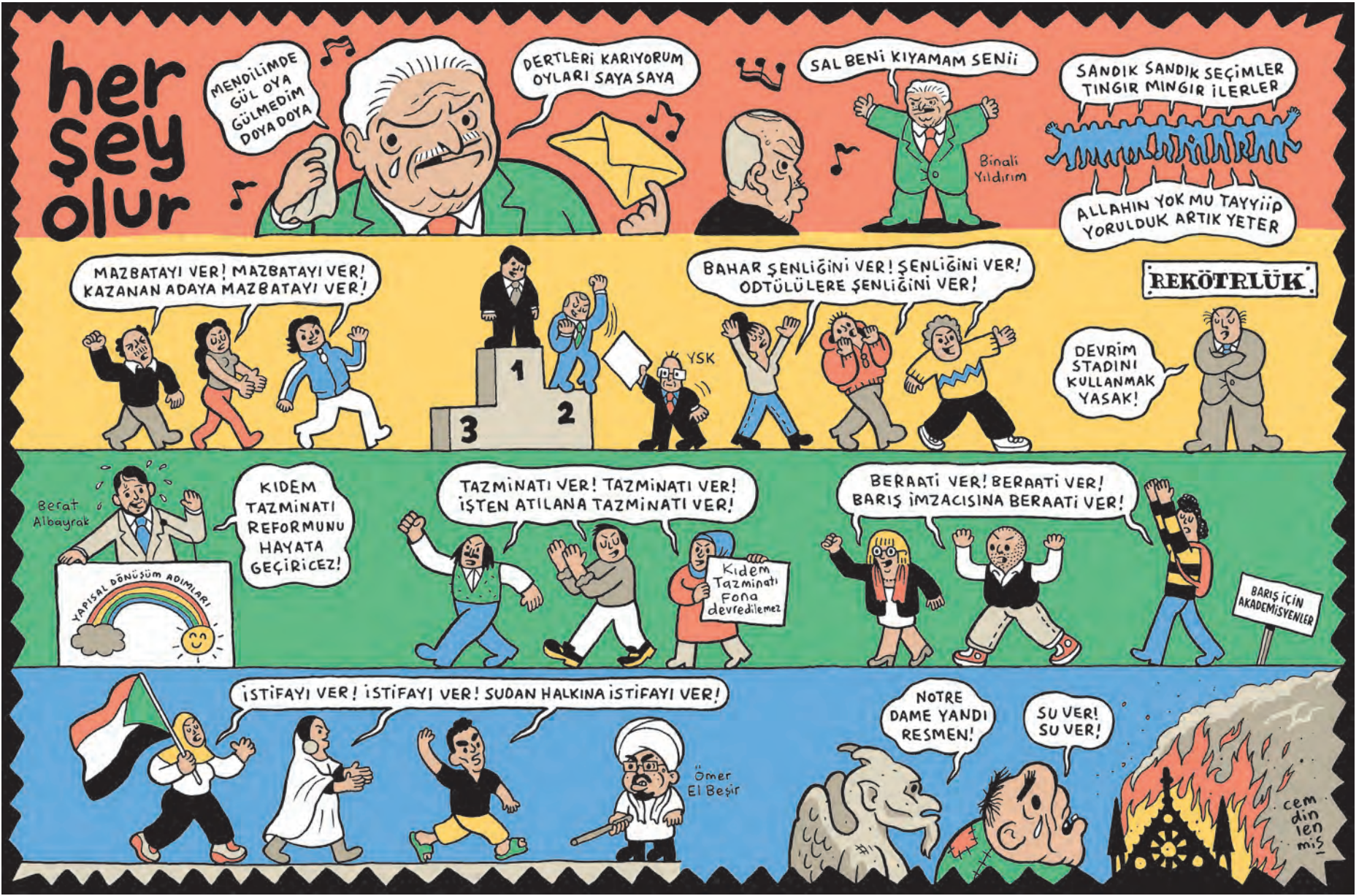
Kitabı en son kaldığım yerden okumaya başladım. Hayretler olsun, kitabın içeriğine dair hiçbir şey hatırlamıyorum. Sanki kitabın yazarları olan doğent çocuk geceleri gizlice evime giriyor, "ben o zaman bunu böyle yazmıştım ama sonradan aklıma konuyla ilgili çok önemli bir şey daha geldi, onu da ekleyeyim de okuyanlar vay desin, çocuk boşa doğent olmamış desin" diye kitabı azar azar değiştiriyor. Önümde annesiyle birlikte gelmiş, benim gibi sıra bekleyen onüç ondört yaşlarında bir çocuk var. Düşünceli bir hali var. Büyük ihtimalle evde annesinden babasından kaçırıp sakladığı bir kutu kibriti düşünüyor. Kimsenin görmediği bir zamanda odasında önce bir kibriti yakacak, kibritin alevini izlerken içinde anlamlandıramadığı bir haz, bir sevinç hissedecek. Bunun yıkıcı cinsel dürtülerinin bir yansıması olduğundan habersiz ve yakalanmamanın getirdiği cüretle halen yanmakta olan kibritle bütün kibrit kutusunu ateşe verecek. İçeride dolu kibrit kutusu yakmak neşeli bir olaydır, aniden büyük olaylar gelişir, bütün kibritler aynı anda ateş alır, insan şaşırır, sevinir. Ancak kibrit kutusu harlanıp, ateş büyümeye başlayınca hafif bir panik duygusu vücudu sarar. Ne yapacağını bilemeyeceği ve annesine babasına haber vermeyi göze alamayacağı için yanan kibrit kutusunu candan atmaya niyetlenecektir. Oysa annesine babasına haber vermesi

gerekirdi. "Sizin bu kibrit kutusunun aniden alev alması konusunda beni daha iyi eğitmeniz gerekirdi, benim ise kibrit kutusunu odamda ateşe vermem, kabul edelim, fahiş bir hataydı. Karşılıklı yanlışlar yapıldı ama şu anda zaman birbirimizi parmakla gösterip suçlamalarda bulunma zamanı değil, ailenin değeri kriz anlarında anlaşılır, gelin bu ufak kibrit yangınına birlikte söndürelim" demesi gerekirdi. Ancak küçük vücudunu ele geçiren panik onu aklına gelen ilk şeyi yapmaya zorlayacak, pencereyi açmaya uğraşırken önce tül perdeyi, sonra güneşliği, ardından evi, son olarak da bütün mahalleyi ateşe verecek.

Arka sıradan, tam da en beklemediği, kibritin hayaliyle dalıp gittiği o anda kafasına kitapla vurup "OKU LAN ŞUNU, YARIM SAATİN VAR, BİTECEK BU KİTAP!" diye bağırma hayal ediyorum. Çocuk önce şaşırır, ama otoriter tavrımın zorlayıcı etkisiyle hayatında hiç okumadığı gibi okur ve yarım saatte bitirir kitabı. Annesi bir şey derse ona oğlunun odasına sakladığı kibrit kutusundan, evi ve mahalleyi yakmayı planladığından, onu bu yıkıcı düşüncelerden kurtarmanın tek yolunun onu kitaba yönlendirmek olduğundan bahsederim. Evinin ve mahallesinin yanmasını istemediği için bana hak verecektir. Yarım saat kadınla yaşam ve ölüm itkisi üzerine sohbet ederim, çocuk kitabı okumayı bitirdiğinde de "anlat bakalım ne anladın, nelerden bahsediyor, konusu ne?" diye çocuğa kitabı anlattırırım. Çocuk kitap sevgisiyle tanışmış olur, ben kitabı okumuş gibi olurum, doğentin kitabını bir değil iki kişi okumuş olur, kadının mahallesi yanmaz. Herkes kazanır.

Gelecek Program: Game of Thrones

Kış geldi mi? Gelmedi mi? Tahta kim yapışacak?

Con Sınoy ölü mü? Ölüyse ne biçim bir ölü, yoksa o biçim bir ölü mü? Kalesi'nin ejderleri, malum döviz kuru karşısında ne yapacak?

Akgezerler seçimi tekrarlayacak mı? Ölü ejderha suyun içinden çıkınca nasıl Akgezer oldu?

Dağ gibi adam Mountain ölünce içine üç harfli bi şey mi girdi? O ne öyle ayol? Ay bakamıyorum yüzüne. Sekskopat kadınların sevişgen adasında son durum ne?

Zekası deniz seviyesinin altında Hodor, gerçekten geri zekalı mı, yoksa Siyonist güçlerin zavallı bir piyonu mu? Adana Ocakbaşı'ndan hallice şişlenen Peter Beyliş, gerçekten öldü mü? Yoksa Urfa'ya yerleşip Beytici mi açtı?

Yüzsüz Arya Şıtarık'ın cemaatlerle ilişkisi ne durumda? Emaneti kimden aldı? Tyrion Lenistir aslında kripto bir ajan mı?

Örümcek Variz'in geçmişindeki gizlemek istediği SSK yolsuzluğu ne? Final sezonunda neler olacak? Kim ölecek, kim kalacak?

Cofri piçinin olaylı toplu nikah ve sünnet düğünüdeki

rezaletin arkasında hangi malum dış mihraklar var?

Ve daha neler neler... Az sonra sizler için hazırladığımız çok affedersiniz GOT, yani Game of Thrones özel bölümünde...

Bu GOT evreni gerçekten de GOT'lardan oluşuyor. Farklı farklı aileler var, bunların hepsi aşiret gibi düşünün...

Hepsi de aynı belediye seçimlerinde olduğu gibi diyor ki '**Bu taht benim**'... Peki kim yalan konuşuyor, kim adam gibi adam, ya da hanginin madamsı bey?

Evet sevgili Bugünde Bugüncüler, 3D tasarımı Vesteros'ta sular durulmuyor... Kartlar her sezon yeniden dağıtılıyor... Bir gün geliyor deniz yanıyor, bir gün geliyor kızıl güzel memeli büyücü manita çok affedersin kara dumandan çocuk doğuruyor... Gelin hikayeyi başa saralım, baştan alalım...

Seri şu şekil başlıyor. Böyle dede bi Akgezer var. Milli Görüş zamanından kalma gibi, o derece dede... Bunlar adam kesiyor göt kesiyor... Her şey ortada. Bir büyüün peşinden yandaş gazeteciler gibi koşturuyorlar...

Şimdi mevzudan önce Targaryenler diye bi aşiret var. Bunlar ortamların başkanıymış. Elleri ejderhalar, milletin annesiyle prensipte anlaşmışlar, laf edeni yakıyor, gak diyeni eritiyorlarmış. Ama Allah için hepsinin de eli yüzü düzgün şimdi.

Neyse ne, Westeros'un 7 kralından biri Rabirt Barateyın...

Bu herif alkolik pis bi kral. Pis diyorum ama aslında gönlü zengin. Yalnız kariya kıza, kayıza çok düşkün bu reyiz. Serseyi'yi seri boynuzluyor...

Şimdi Serseyi de boş değil... Şimdi onun için de bi şey söyledim ama çok affedersiniz terbiyem izin vermiyor ***biiip*** Serseyi...

Neyse, bu Rabirt'la Serseyi Vintirfel'e geliyor tamam mı? Rabirt'ın sağ kolu göt altına gidince Rabirt diyor ki, bu Stranger Things'deki imamın polisine benzeyen elemana, yani Ned Stark'a yaverlik teklif ediyor.

Ned bu durumu kabul ediyor fakat araştırmaları sonucu fark ediyor ki kralın bi önceki sağ kolunu bu yavşak Lenistirlar öldürmüş... Diyor ki Rabirt sen de dikkatli ol. Senin de götünü kesecekler... Zaten dizinin adı da GOT yani buradan geliyor...

Bu sırada ahlak yoksunu Serseryi, çok afedersiniz kardeşiyile cima ediyor... Bildiğiniz düz cima... Palular gibi bunlar var ya yazıklar olsun... Tam Kanal D'de 2. Sayfaya çıkacak tayfa...

Tabii kardeşin kardeşe yaptığı bu zulüm sürerken, buna genç yaşında tanık olan kralın yaverinin yani Ned'in keko evladı Bren, henüz ergen bile olmamışken yakaladığı bu mikili film izleme fırsatına üzülse mi sevinse mi bilemezken, şeref yoksunu Ceymi Lenistir tarafından camdan aşağı itiliyor... Lappppps diye, aynı bir fukara sümüğü gibi yere yapışır.

Dizinin geri kalan bölümlerinde bu çocuk kötürüm olarak oynuyor. Yani yattığı yerden para kazanıyor... Hatta başına ne geldi, kim kimi kaskasladi, onları da ful kontak unutuyor... Neyse onları da ileride anlatırım.

nisan hakan

BEN

ALPAY
ERDEM

Merhaba. Size biraz evrim'i anlatayım öyleyse. Bizim evrim karşıtı buzluklar, bilim düşmanı gerzekler diyor ya, "biz maymun'dan mı geldik o zaman" diyorlar ya, valla maymun'dan gelineydi iyiydi. Bunun bir de öncesi var. Fare'den geldin, bit'ten geldin, eşek'ten geldin. Balık idin, deryada öyle bilinçsizce yüzer idin. Bilim insanları sana bunu alıştırma alıştırma söylüyorlar işte. Bir anda demiyorlar ki "fare'den geldin". Düşüp bayılma diye. Maymun'dan geldiğini kabul ettiğin noktada, sana diyecekler ki, "öncesinde de fare'den geldin". Fare'den geldiğini kabul ettirene kadar da geçer bir bin yıl, o olur. Sen, "evet, doğru lan, fare'den geldim tabii ben" dediğin noktada ise sana Mars'tan el sallayacaklar. "Ha ben de geleyim yanınıza" dersiniz ise, "valla burada bir ardımızı temizleme işinde açık var, işine gelirse kop gel, bekleriz" diyecekler. Sana gerilerini temizletecekler. Bu işler böyledir. Bilim kimdeyse o alır yürür. Sen de burada hala yok fare, yok eşek. Bana kalsa ben kuş'tan gelmeyi isterdim, ya da kuş'a gitmeyi. İkisinden biri olmayı çok isterdim. Hiçbir şekilde kuş'la bir ilişkimiz olamaması beni çok üzüyor. Keşke güvercin'den gelseydik. Taklacı güvercin'den. Yemin ediyorum çok şahane olurdu. Sonra bak dinazor'lar. Dinazor'lar gerçekten çok önemli. İnsan soyunun karşısına çıkan en güzel şey dinazor, bakma sen. Dinazor'lardan kaçacağız diye iyice küçüle küçüle küçümen gibi küçücük bir fare oluyoruz. Öncesinde biraz daha büyük bir fare'yiz. Fare'yiz yani. Büyük fare olunca çok göze batıyor ama. Küçük olunca inlerimize sığınıyoruz, dinazor eşeği bizi yiyemiyor. Bak sen. Mına koduğu dinazor'una bak seni. Sen beni mi yiycen. Sen benim atamı mı yiycen. Neyse dinazor'dan kaç kaç iyice duyu organlarımız gelişiyor. Biraz daha zeki oluyoruz. Ama yine fare'yiz. Fare'den de çok da bir şey bekleme. Ama yani en azından bir düşünme şeyi başlıyor. Kaça kaç. Kaçaklar nasıl başka bir zekaya sahip oluyorsa aynen o şekil. Tamam her şey çok güzel, inlerimizde şahane takılıyor, yumurtlamayı bırakmışız, canlı doğum yapıyoruz. Ama yine fare'yiz. Fare'yiz de fare'yiz, fare'yiz de fare'yiz. Fare reyiz'iz resmen. Fare reyiz'iz de fare reyiz'iz, fare reyiz'iz de fare reyiz'iz. Ziz. Ziziz. Ziziz de ziziz, ziziz de ziziz. İz. Ne diyordum, tamam bir fare olarak hayat çok güzel. Tam bir Dolçe Vita hayat yaşıyoruz. Görseniz var ya, mahlukat bize gıpta ile bakıyor. Arkamızdan ne laflar ne laflar. Bizi çekemeyen düşmanlarımız, hasetlerinden orta yerlerinden çatort çaturt diye çatlıyorlar. S.ktirsinler gitsinler harospi çocukları. Tamam, her şey çok güzel fare olarak, fakat üstünlüğü de dinazor'lara kapıyoruz. Yokluğumuzda, kabuklarımızı çekilmelerimizde bu sıplar coştukça coşuyorlar, dünyada hüküm sürüyorlar. Kafalarına göre at koşturuyorlar, alı kıran baş kesen oluyorlar. Bunlara çünkü karışan yok, görüşen yok. İyice palazlanıyorlar, hayvan oluyorlar iyice. Yerlere tükürme bunlarda, tuvalet terbiyesi diye bir şey zaten yok, genel olarak bunlarda terbiye yok zaten. Bunların var ya, Allah bir dediğine inanmayacaksın. Öyle çirkinler, öyle pisler. Derken dünyamıza göktaşı düşmesiyle bunların anasının s.kilmesi bir oluyor. Yandım anam diye cortluyorlar. Ee, gururlanma dinazor, senden büyük Allah var. Çok da azıtır, çok da sapıtır, olacağı budur. Adam mı sandın. Sen kendini adam mı sandın. Neyse efendim, bunlar ölünce, bunları yiyen böcekleri de inlerimizden çıkıp biz yiyince, alıyor yürüyoruz, ve en nihayetinde geliş babam geliş, bugünkü insan oluyoruz. Çok da iyi oluyor, çok da güzel oluyor tamam mı yaanee. Evrimi bana sor. Sana öyle güzel anlatırım ki, ağlarsın. Yerim dar, bu kadar anlatabildim, yerim uzun olsa sana neler ederdim, ah neler ederdim. Hayır fare'den de önce balık'ız diyorum ya. Balık'tan da önce solucan. Bir ara kertenkele'yiz. Bunları hiç düşünmüyoruz. Bir tutturmuşuz, "maymun". Başka da hiçbir şey bilmiyoruz. Hem maymun sanki kötü bir şey. Ne güzel hayvan. Ağaçlardan ağaçlara sıçıyor. Sen yapabiliyor musun. Yapamıyorsun. O zaman ötmeyeceksin arkadaşım. Zaten ben bu kibiri anlamıyorum. Seni bir maymun'dan, bir pire'den üstün yapan şey ne. Ne yani. Bence en ufak bir üstünlüğün yok. Yok. Bu arada Kanlıca'da bir çay ocağındayım ben şu anda. Ve size şu kadarını söyleyeyim, içeride büyük boş muhabbet dönüyor, bu kadarını söyleyeyim. Biri varmış da, çocukları fakirmiş de, niye öyle olmuş da, taksileri çocuklara vermiş aslında da, çocuklar çok tembelmiş de, şimdi çocuklar anayı da tanımıyor, babayı da, çocuklar aslında kötü yetiştirilmiş, Rıza ağabey de bir tuhafmış, kendisi öldükten sonra isterse tufan kopsun düşüncesindeymiş, o çok yanlış bir düşünceymiş, insan dürüst olacaktı, bunun müslümanlıkla da alakası yokmuş, kim çalışırsa o onun hakkıymış... Allah'ım, inançla dürüstlüğü ne alakası varmış, Amerika'nın başkanıyla, yahudi'nin başkanı aynı fikirdeymiş, yahudi'nin başkanı da neyse, farklılıklarımız varmış, insan fitratına göre doğarmış, Cemil namussuzmuş, faiz yiyormuş, yüzmesini bilmezsen boğulurmuşsun, böyle bir boş muhabbet olamaz. Olamaz. Hoşça kal.

"HEY"

19 Nisan Cuma / Kadıköy Bahane / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

22 Nisan Pazartesi / Eskişehir Social / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 726 38 62

(Katılım ücretsiz stand-up, İstanbul'un kuşları imza)

23 Nisan Salı / Bursa Podyum Sanat Mahal / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 453 61 00

24 Nisan Çarşamba / İzmir Bornova Çingirok / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 155 14 76

25 Nisan Perşembe / Muğla Mabolla Art / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94

26 Nisan Cuma / İzmir Alsancak 6:45 / Saat: 20.30 / bilgi: 0532 564 50 35

CEM GÜVENTÜRK

İNTERNETE GİRİYORUM

Schrödinger'in Seçimi

* Mahallede meşin topu getiren çocuğun, 5'te devre 10'da biter diyerek başladığımız maçta yenildiği hâlde sürekli olarak "bu gol sayılmaz, şimdi atan kazanır," diye oyuna yeniden başladığı bunalıcı

bir pazar gününü tekrar tekrar yaşıyoruz. Meşin topun sahibi, yenilgiyi bir türlü kabullenemeyen çocuk "Taş üstü, duvardan gol olmaz, üç değil beş korner bir penaltı," diye diye maçı uzatırken pencerelerden "Ay yeter artık kafamız şişti, girin içeri babanız gelecek birazdan," nidalarının yükselmesini bekliyor elbette. Gerekiirse maçı saymayıp, "Bana ne oğlum maç bitmemiştir ki, yarın yeniden oynayalım," diyecek. Muhtemelen ertesi günkü maça işe yaramaz ama ayıcı oynayan dayısını getirmeyi planlıyor.

* İş sadece çöp toplayıp işletme ruhsatı vermiş gibi göstermeye çalışanlara kulak asmayın, en azından İstanbul'da onlarca milyar liralık bir bütçeyi kimin yöneteceğine dair bir seçim yapıldı ve sandık ansızın Schrödinger'in sandığına döndü. Birileri sandığın açılmasını hiç istemiyor çünkü tıpkı Schrödinger'in kedisini gibi sandık tam manasıyla açılmadığı takdirde yaşamaya devam ediyorlar çünkü. Sandık açılmadığı takdirde hem varlar hem de yok.

* Ama ne ki sandık çoktan açıldı aslında. Onlarca milyarı yönetme ve bu parayı diledikleri gibi diledikleri yere aktarma imkânına elveda demek birilerine çok zor geliyor. Şimdi eskisi gibi şoförlerinin, temizlikçilerinin, teşkilat üyelerinin maaşını belediyeden ödetemeyecek, toplam on iki kişinin geldiği saçma sapan konferanslarından on binlerce doları lüpetlemeyecek, ortaokul ikinci sınıftaki iki hevesli öğrencinin çıkardığı bir fotokopi dergiden daha aptalca yayınlarını belediyeye kamyon kamyon satamayacaklar. O yüzden sağ baştan sayıyorlar olmuyor, sol baştan sayıyorlar olmuyor.

* Bir noktadan sonra gözü karartıp "Yahu biz yaptık ki biliyoruz," diyerek kendi aralarından bir iki kişiyi yakacaklar bu uğurda. Belki kapalı kapılar ardında "Sen çık itiraf et yaptığımız usulsüzlükleri, biz sana içeride bakarız," diye birilerini ikna etmeye de çalışıyorlardı. Hayır daha önce yapılmayan şey de değil ayrıca. Geçmişte sahte delege kaydedip buna rağmen sendika kongresinde yenilenlerin kendi yaptıkları hileleri ihbar ederek sendika kongrelerini iptal ettirmişlikleri var mesela. Tabii acaba o sendikalar hangi sendikalar?

* Siz bunu okurken ne olacak, kestirmek güç. Ama şu an bir kişinin karar vermesini bekliyoruz. Ya kabullenecek ya da kabullenmeyecek ve bütün mesele bundan ibaret. Sophie'nin seçimi yani. Ya İstanbul'u kazanana verecek ve dört buçuk yıl boyunca adamın açığını kollayacak, başarısız olması için tüm gücünü seferber edecek ve bir yandan da bunun anlaşılmayacağını umacak ya da battı balık yan gider diyerek dört buçuk yıl sonrasında silineceğini, unutulacağını umarak tüm meşruiyetini çöpe atacak. "Win win" diye yola çıkan adamın biçare kalıp "lose lose" noktasına varması böyle bir şey işte. Tabii "Meşruiyet dediğin İstanbul'da bir semt adımı," diyen olursa bilemem. Öyle bir semt de yok ayrıca ve bırakın demokratik liderleri, tiranların bile en çok ihtiyacı olan şey güç değil meşruiyet olmuş her zaman. Hani bugün denyo tarihçilerin (yani tarihçilerin denyo olanlarının) hoşgörüsü, yücegönüllülük falan diye satmaya çalıştığı şeylerin neredeyse hepsi meşruiyeti devam ettirmek adına aslında.

* Başka saçmalık da şu: Günlük gazeteler maç sonuçlarını verebilmek için baskıyı geciktirir, bizim gibi haftalık dergilerse en azından önceki haftayla ilgili gönül rahatlığıyla yazıp çizebilir. Ama şu anda bugünden tam 15 gün önce bitmiş bir seçimin sonucu hakkında hâlâ yazamıyoruz ve seçimden bu yana üçüncü sayıyı hazırlıyoruz.

* Daha saçması da şu: Şimdiye kadar her sistem eleştirisine 1912'deki "Sopalı Seçim" vakasını anlatarak girişenler, her saçmalığa "Eskiden daha betardı," diyerek on dokuzuncu yüzyıla varan örnekler gösterenler, yaklaşık yüz yıl önce yaşananları yalan yanlış eleştirmeye devam edecek ama on beş gün öncesini anımsamayacak bile. Tıpkı bugün olası bir seçim iptalinin örneğinin bundan on yedi yıl önce, herkesin gözlerini yumduğu bir hukuksuzlukla gerçekleşmiş olduğunu (elbette o zamanlar kendi uydurdıkları bir "adalet ve demokrasi" adına sabit bir hukuksuzluğa göz yumanlar başta olmak üzere) kimsenin hatırlamaması gibi.

"Birisi yakınına kendisi için gider. Diğeri, kendisini kaybetmek istediği için..." Nietzsche - Zerdüşt'ten

● Ben sana YSK, sen bana MZBT!

● Notre D'ame yanıyor... Kalbim acıyor. Allah'ın bir güzel evi yanıyor; güzel ruhlar, masum melekler çırpınıyor... Dost fransız halkına sabırlar dilerim...

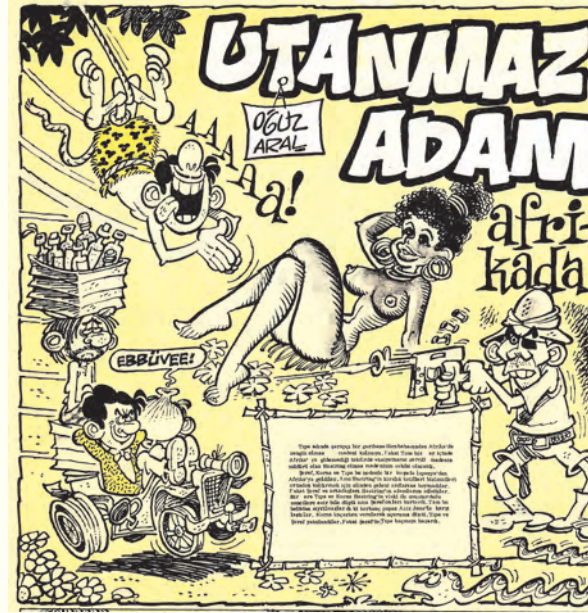
● Önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, şimdiden not düşeyim, sol taraf için adaylarım Sayın Güldal Mumcu - Sayın Zülfü Livaneli eşbaşkanlığıdır...

● Hep Red-Kit kazanır, Dalton kaybeder / Bu işler böyledir, biraz derbeder / Şimdi tüm gücümüzle kalpten beraber / Jo, Jack, William ve tabii ki Avel / Hep Red-Kit yalnızdır, Dalton beraber / Red-Kit niye yalnızsın, Dalton together / Bu nasıl şarkıdır be hey birader / Söyleme hazzetmez asla peder bey... (Ayfon'un standart müziğine uygun olarak söyleyiniz, serin yerde söyleyiniz)

● "Galip Tekin, bu ülkenin gördüğü en güzel

halüsinasyondur." - Aykut Arın

● Sene 1965... Çağdaş tiyatrunun önemli yazarlarından Sermet Çağan ve eşi Seçkin (Selvi) bir süredir evsizdir. Üstelik Seçkin, karnı burnunda hamiledir fakat arkadaşlarında kalıp da kimseyi rahatsız etmek istemezler. E, sokakta da kalamayacakları için, Boğaziçi'nin köprülenmediği dönemde, 24 saat çalışan Kabataş-Üsküdar arabalı vapuruna yerleşirler: Geceleyin birer biletle binip sabaha kadar iki yaka arasında gidip gelirler. Seçkin hanım uyurken, Sermet bey sabaha kadar çalışır. "Ayak Bacak Fabrikası" adlı oyunun mühim kısmını gemide yazar. On günlük maceranın nihayetinde ev bulur çift: Cihangir Parkı'na bakan bir apartmanın bodrum katı. Manifaturacı ev

sahibi, tiyatrocu olduklarını duyunca kefil ister. Seçkin hanım "Utanmaz Adam"ı çizen Oğuz Aral kefil olsa kabul eder misiniz?" diye sorar.

Ev sahibi kabul eder... Oğuz Aral, kontrat hazırlanırken oradadır fakat kimliği olmayan bir kefilidir. Adam itiraz edecekken, "Siz Utanmaz Adam'ı tanır mısınız?" der Oğuz Aral. "Evet" der ev sahibi. Bunun üzerine doksana takar Oğuz Abi: "Kontrata imza yerine Utanmaz Adam çizsem inanır mısınız?!"... "İnanırım!" der adam. Ve böylece Oğuz Aral adının altında imza yerine, o bitirim bakışıyla Utanmaz Adam Şeref Haktanır çizimi yer alır... (Atay Akşit'in 'Oğuz Aral - Mizahın Abisi' kitabından - Doğan Kitap). Dostlarından birine "Tahtıravallı gibi yaşam,

bir iniyorsun bir çıkıyor" demiş bir gün rahmetli Oğuz Abi. Karikatür ve pantomim ustası bir hareket filozofu yapabiliirdi ancak bu benzetmeyi diye düşündüm okuyunca...

● Sevdalı biri zamanla sevdaya

dönüşebilir. Ama bir günahkâr, asla günahın yerini alamaz. Tabiatın gizli sigortalarından biri de bu işte...

● "Mayıs, ayların en zalimi" dizesini yazsaydı, hangi şair yazardı peki? Kime yakıştırdı mayıs? Cevap veriyorum: Rimbaud. Peki mart? "Mart, ayların en zalimi" mısırsı kime yakıştırdı? O da Ahmed Arif işte. Paşa gönül kriterleri böyle diyor. Devam edilir konuyuş...

Karşılaştırmalı Edebiyat:

- "Üsküdar'a gidelim... Üsküdar'a gidelim..." - Kumru Guruldamaşı

"Üsküdar'a gider iken, aldı da bir yağmur..." - İnsan Mirıldamaşı

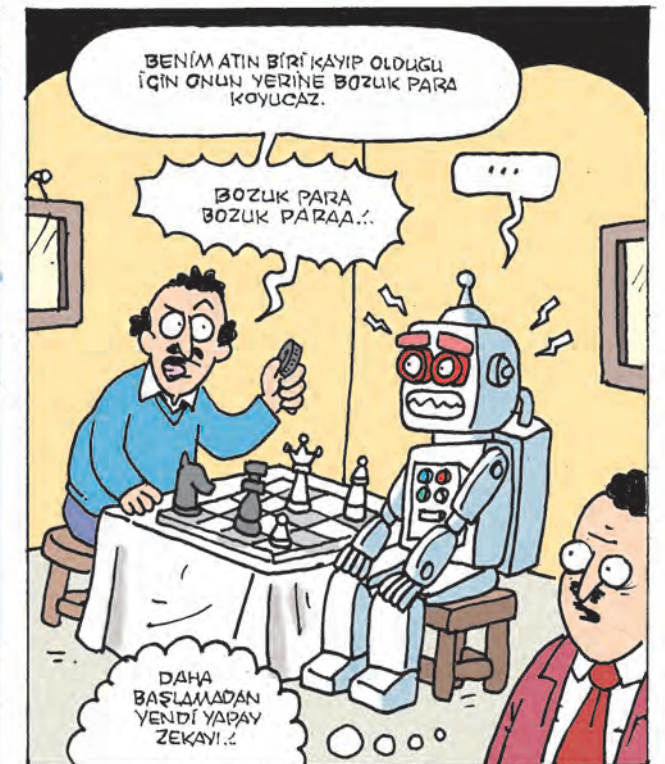
- Matematiğin nev'i şahsına münhasırır: Pi... Matematiğin evvallahı olmayanı: Olmayan'a ergi... Matematiğin gıybeti: Çarpanlara ayırma...

● Eskiden müzisyenmiş, şimdi pazarda 'erik satı'...

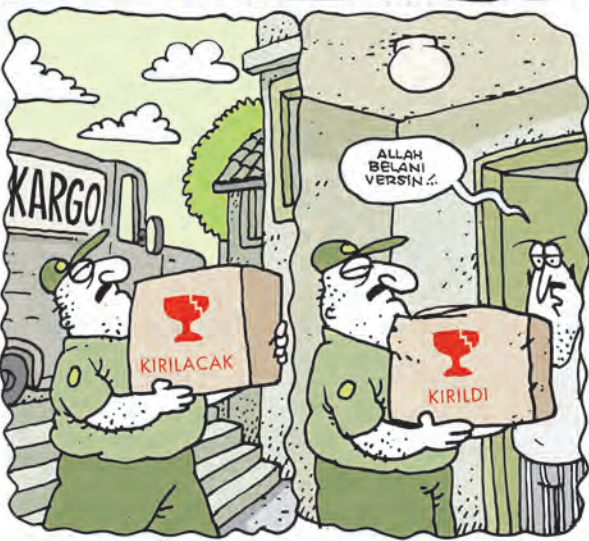
● 23 Nisan şimdiden kutlu olsun. Çocuk Bayramı'yla çocukken de kıvanç duyardım, şimdi de öyle. 23 Nisan 2019 salı gecesi, 21:00'de, Touche Kulüp sahnesindeyim. (Zorlu PSM)

Mustafa Satıcı

HER ŞEY DEĞİŞİYO FENERBAHÇE COŞKUSU DEĞİŞİYO...

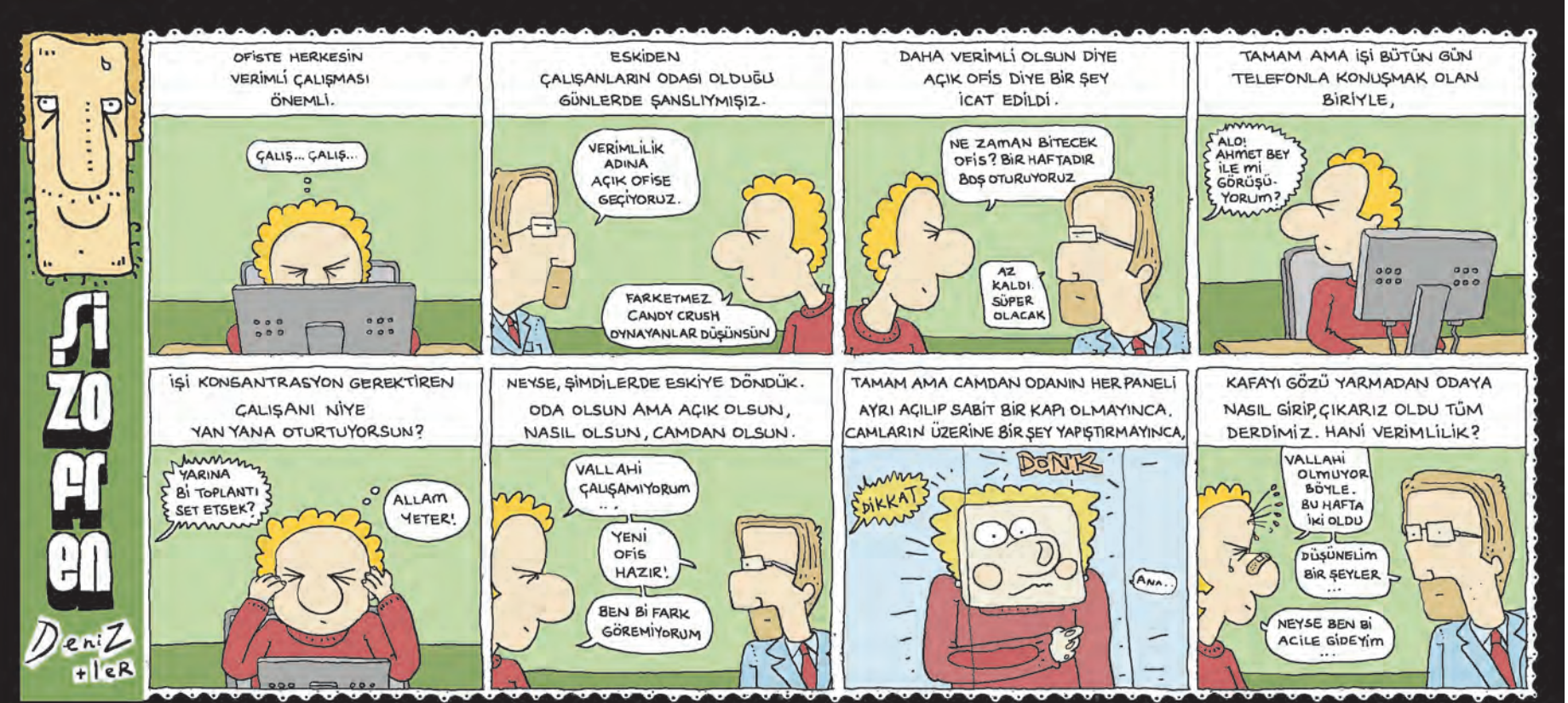
YİĞİT ÖZGÜR

MARKETLERDE GAZETE BAYİLERİNDE KİTAPÇILARDA

www.uykusuzdukkkan.com.tr

uykusuz dükkan

Deniz Ensar 2019

uğur gürsoy

GRAM BİLİM GEREKTİRMEYEN
TEK DENEY: SOSYAL DENEY...

ARKADAŞLAR BUGÜNKÜ SOSYAL DENEYİ-
MİZDE EVSİZ KILIĞINA GİRDİM BAKALIM
TEPKİLER NE OLACAK?

BİRBİRİMİZE NE ÇOK MAZBATA DEDİK
SEVGİLİ MAZBATA DEMİYİ BIRAKIP ESKİ
GÜNLERDEKİ GİBİ YARAMAZ SEYLERDEN
KONUŞALIM HA7UÇ DİYİNCE SON KİZ
SÖYLEYEBİCEĞİZ VE BİTECEK BİR İKİ KÜÇ...

MAZBATA...

YESEKA'NIN
KARA...

ŞİŞT YAPMA İŞTE...

AH BENİM KÖTÜ GENLERİM, AH BENİM
SAĞLIKSIZ SÜLALEM...

Haftalar
geçti yeni
bir kara haber
yok annemden...
Hayırdır
inşallah...

Hidayet dayının
4 damar değişecek
yarın ameliyata
giriyor ara
konuş 😊

NEYSE
Kİ.

SELAMİ ÇARIKCI?..

BUYRUN BENİM MEMUR BEY...

KARŞILIKSIZ
ÇEK VE EVRAKTA
SAHTEÇİLİKTEN
TUTUKLAMA EMRİN
VAR, BUYRUN
GİDELİM...

HALKIN BELEDİYESİNDE İLK GÜN...

MAKAM ARAÇLARINI
SATTINIZ MI?

SATILDI BAŞKANIM
KAPILARI DA SÖKTÜK
KOMPLE...

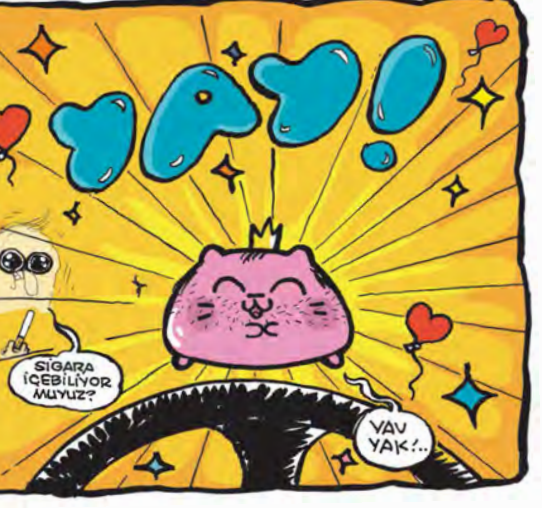
PENCERE-
LERİ DE
SÖKÜN!

Hay skym ne
olacaksa
olsun...

ABİ SENDEN ÖNCEKİ MÜŞTERİYE
CANIM SIKILDI, ADAM İKİ SOKAK
ÖTEYE TAKSİ ÇEVİRİYO YA AYIPTIR.

BENİM YOL
BAYAA UZUN USTA
KARTAL'A
GİDECEĞİM.

SİGARA
İÇEBİLİYOR
MUYUZ?

YAV
YAK...

PLİ, METRODA SIĞAN KADIN MI? KOCA YAYINEVİNİ OYALİYORSUN
LAN GÖBEKLİTEPE HAKKINDA KİTAP VAZİYORUM DİYE...
YUTUPUN ESİRİ OLMUŞSUN...

MOLA VERDİYDİM, MOLA VERDİYDİM!
HEMEN NİYE ŞEYAPİYOSUN, SIKIRGI
ODAMDAN...

KIRARIM
KOLLARINI
LAN, ÇEK
ELLERİNİ!

“Kavuşmak şart mı? Boşver! Bazı şeyler yokken güzel”

Özdemir Asaf

“ÜÇ DUVAR”

Bir “tablo” hayal edin; Hem Freud’un odasındaki duvarda bir kopyası asılı, hem de Lenin’in başucunda. (Evet evet o Lenin; Vladimir İlyiç Ulyanov) Bitmedi; Bir tane de Hitler’in duvarında var aynısından hem. (üç adet “hem”) Aynı tablodan. Üçünde de. Üç duvarda. Böyle bir şey olabilir mi? Bilim kurgu gibi. Hani o pop posterler olur, bir aralar çok yaygındı, rastlamışınızdır; ünlü “Son Yemek”in masasında; en ortada Einstein oturmuş, yanda Marilyn Monroe, sağında ona doğru eğilmiş Darwin, Hawking, Elvis, Chaplin falan filan herkes, herkes birarada; aynı onlar gibi işte. O posterler kurgu.

Ama bu gerçek; Lenin’le Hitler’in ortak hayranlığı(ve “hem” de Freud’un)? Hayat şaşırtıcı. Evet öyle bir resim var. Sahiden var. Olmuş öyle. Asılmış o üç ayrı duvara. “The Isle of the Dead” ismi o tablonun. (Büyük besteci Rachmaninoff da bir senfoni bestelemiş. Aynı tabloya...-- henüz renklisini dahi görmemiş o aralar üstad --sadece siyah beyaz, soluk bir fotoğraftan etkilenerek --nasıl bir etki gücü--o da asmış mıydı o soluk fotoğrafı bir duvara, bilmiyorum, dört eder--) “The Isle of the Dead”:Yani “Ölümler Adası”

İlk versiyonunun bitirildiği 1880’lerden bu yana yakmış yıkılmış ortalığı. Tablo. (Rachmaninoff’un adını içlerinde en ünlüsü o diye zikrettim, yoksa tabloya senfonik şiir bestelemiş önemli bestekâr: sürüsüne bereket. Klasikçilerden Heavy Metalcilere kadar herkesi sarsmış, silkelemiş. Müzik dünyasını, çizgi romancıları, edebiyatçıları, tiyatro âlemlerini... Tozunu attırmış. Hallaç pamuğu. Bir dünya filmde ona referans var. Orda burda, çeşitli sahnelerde(tiyatro oyunlarında da) kırkbin türlü şekilde görünüyor o aynı tablo: “The Isle of the Dead” Dali o resme nazire bir tablo yaptı.

“Alien” atmosferinin ve o yaratığın dahi tasarımcısı büyük ressam Giger, o şaşırtıcı “Biyomekanik” (kemikler, sinirler, kaslardan oluşmuş makinalar) denilen tarzıyla, o da yorumladı resmi. En garip olan: bunca allak bullak edici etkisine rağmen ciddi bir “resim tarihi” içinde adına rastlayamayacağınız türden bir resim bu. (Hatta onu “İyi Kötü Resim” diye adlandırdıkları bir kategoriye sokan kimi eleştirmenler dahi var.--“İyikötü” terimi şöyle; edebi bir iddiası olmadığı halde kalıcı olmuş; “iyi kitaplar”

bittiğinde okunabilir türden kitaplar için kullanılmış o; “İyi Kötü Kitaplar” tanımından yola çıkarak türetilmiş) “Ölümler Adası”nın ressamı da, o çok bilinen büyüklerden(Leonardo, Michael Angelo, Rembrandt, Velazquez, Goya...vs) biri değil. Arnold Böcklin adı. Bir İsviçreli. Bu resmi kendisinden çok çok daha ünlü. (beş ayrı versiyonunu yapmış aynı tablonun Böcklin) Peki resmin sırrı ne?

Bir kere tema: Ölüm. O son yolculuk. İnsanoğlunun/ kızının en temel meselesi: en merak ettiği gizem. O büyük muamma. Kapalı kutu. Yahya Kemal’in “Dönen yok ” dediği o “sefer”

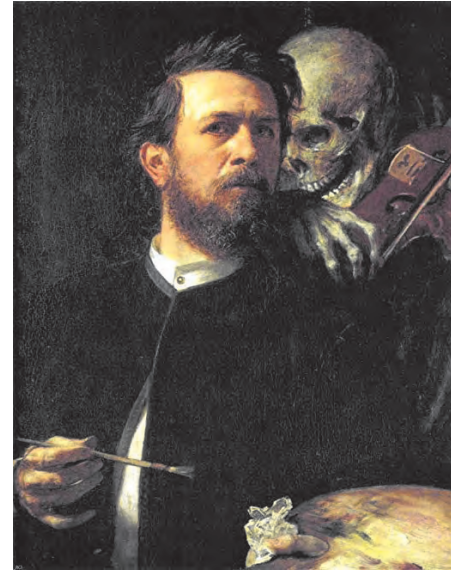
Güneşin son ışıkları. Bir sandal, bir tabutu sessizce bir bilinemez, meçhul bir ummandaki bir meçhul adaya taşıyor. Sessizlik sükûn hâkim. Sular kıpırtısız. Kayalık bir adanın girişi bu. Kayalardaki oyuklarda kaya

mezarları var. (resmin üçüncü versiyonunda kayalardaki mezardan birinde ressamın adının baş harfleri: A. B. Yazılı) Adanın ortası derinlerine doğru kararan kuytu bir selvi ormanı. Sınırlarını gördüğümüz o küçücük adada, o orman nereye doğru, nasıl derinleşiyor? Sandalın başında (adeta kefenlere bürünmüş) beyaz

The Isle of the Dead (Ölümler Adası) 1880

bir örtüyle sarınmış biri ayakta duruyor. O da batan güneşin son ışıklarıyla parıltıyor. Yahya Kemal’in zamandan “demir almak günü” geldiğinde, kalktığını söylediği o “gemi” “Meçhule giden” o “Sessiz gemi” O

Arnold Böcklin 1827-1901

aynı sembolizm. Ölüm temalı binlerce tablo çizildi. Neden bu? Bu derece etkili oldu. Nasıl, hiç adam madam seçmeden, hepimizi birden hipnotize etmeyi başarıyor? Bunda diğerlerinde olmayan “şey”ne? Belki ressamın ölüm’le iç içe yaşamış olmasında gizli. O sır. Böcklin’in ondört çocuğundan sekizi öldü. (beşi koleredan) Resimdeki Akdeniz esintili ada, oradaki selvilik, Böcklin’in Floransa’daki stüdyosunun çok yakınındaki İngiliz mezarlığı, oradan çalışmış ressam o selviliği. Resmin yapıldığı o zamanlarda, o aynı yakın mezarlıkta da Böcklin’in küçük

kızı Maria yatıyordu.

Herneyse, yerim bitti.

Yazıyı Böcklin’in bu resmi hakkında bir mektubunda yazdığı o cümleyle bitireyim: şöyle diyor üstad: “Resim öyle bir sessizlik; sükûn hissi yaratmalı ki, resme bakan kişi kapı çalındığında irkilsin”

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

ZORRO ÖZEL'DE

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

Devamı ve finali haftaya.

**"kendimi
durduracak
değilim"**

Fırat Budacı

50

Sevgili Van der Wiel,
50 Euro iyi para.
Bana kestiğin bu ceza
umarım işine yaramıştır.
Bugünlerde biz sizin
paranızı ortalama altıyla
çarpmıyor ve karşımıza
çıkan meblağlardan
epeyce ürküyoruz.
Tahminim kısa bir süre
sonra yediyle, işler kesat
giderse sekizle çarpmayı

deneyimleyeceğimiz günler bizi bekliyor. Bilmiyorum, sen hiç başka bir ülkeye gittiğinde parayı bir şeyle çarptın mı? Sanmıyorum, belki bölmüş ve mal bulmuş mağribi gibi, o sinsi mavi gözleriyle, çocukluğu iyi beslenmiş bedenine ait dev ellerini ovuşturarak, "Oh aman tanrım ne ucuz ülke, aldıkça alayım, arkadaşlara da dağıtayım da şanım yürüsün, özellikle de beni pintilikle suçlayan o şerefsiz Hans van Manen çatlasın!" demiş olabilirsin.

Sevgili Van der Wiel, bana kestiğin 50 Euro'luk cezanın üzerinden epey geçti. Belki beni hatırlamazsın diye, öncelikle kısaca kendimi ve aramızda geçen münasebeti hatırlatayım. Bundan bir ay kadar önce otelinize üç günlüğüne misafir oldum. Rezervasyon yaparken odalarda sigara içilmediğine dair dikkat çekici bir uyarı gördüğümü hatırlamıyorum. Otele giriş yaptığım gün de sigarayla ilgili değil ama oldukça nezaketsiz (İngilizcede "Hop bilader bi dakka bakar mısın!" a denk gelen) bir dille, şehir vergisini ödemem konusunda uyarı aldığımı hatırlıyorum. Sonrasında ilk hatırladığım şey ise, bana sunulan odanın fotoğraflardaki görkemini çok uzağında olduğuydu. Bu tür bir algı yönetimini sorun edecek biri değilim. Fakat bana verilen oda mimari açıdan geometrik bir facianın ötesinde, yere bir su terazisi konsa, terazinin daha açığı belirlemeden kayacağı kadar korkunç bir eğime sahipti. Yatağa yattığımda ayaklarımı göremediğim bir eğimden bahsediyorum Van der Wiel. Bilemiyorum, ya Amsterdam büyük bir erozyonla aşağıdaki Belçika'ya doğru kayıyor, ya da ülkenizin halüsinatif harikalarını mesai saatlerinde deneyimlemeye hevesli bir mimari

geçmişiniz var. O gün aslında bu durumu çok da dert etmemiş; kanalları, labirent gibi sokaklarıyla güzel şehrinizde dolaşmış, vitrinlerde gördüğüm dev dildoların kafa karışıklığı ve punk barlarda içtiğim değişik biralara hazırla odama dönmüş ve bir sigara yakmışım. Ertesi sabah otelden çıkarken sana selam vermek istedim, ama yamuk odalara bir an önce tepmek istediğin yeni misafirlerinden sert bir biçimde şehir vergisi istediğinden beni fark etmedin. Bütün gün, kiraladığım bisikletle dolaşıp akşamüzeri otele döndüğümde ise, yüzünde sanki saatlerdir beni bekliyormuşsun gibi garip bir ifade vardı. Mimikler, toplumların nüanslarına rağmen evrenseldir Van der Wiel. Ah benim sarı kuşum, nasıl da dertliydin huzurun ve serbestliğin başkenti Amsterdam'da. Yüzün, had bildirmek için dakika sayan insanlar gibi sabırsızlıkla öfke arasında gidip gelmekten iyice gerilmişti. Bana hızlıca, dün gece odada sigara içtiğim için ceza ödemem gerektiğini bildirdin. Şaşırmıştım. Şaşkınlığımda az İngilizce bilmenin verdiği bir yavaşlık vardı. O an, "smoke" ve "room" kelimelerinin arasını zar zor doldurup Türkçede "ceza" kelimesine ulaştığımda, tıpkı bir Ortadoğulu gibi mahzun bakmış olmalıyım ki, elimi cebime atarken şimdilik beni affettiğini belirten bir şeyler söyledin. Bir dakika önce, bana kesilen cezadan çok, seni anlayamamanın kaygısıyla dağılan suratımda bir anda güller açtı. Biz Ortadoğulular böyleyizdir Van der Wiel; tek dokunuşla yıkılır, tek dokunuşla ayağa kalkarız.

Gece yeniden dışarı çıktım. Bir süre dolandıktan sonra, brutal vokalin sürekli zıplayarak sağa sola çarptığı, dinleyicilerin bu çarpışmalardan keyif aldığı ve sıkışanların dev metal bir yalağa işediği bir mekanda iki saat geçirdim. Güzel bira içmişim. Otele döndüğümde resepsiyonun arkasındaki ofiste otururken gördüm seni, selamlaştık, aramız iyiydi, kafam asansör aynasına, "I ♥ Amsterdam" diyecek kadar güzeldi. Odada

pencereden kanal manzarasını seyrederken gözüm bir an komodinin üzerinde duran sigara paketine takıldı. Sonra tavana baktım. Temizdi. Dükkü yakalanmamın bir dedektör sistemiyle değil de, odada bıraktığım izmaritler yüzünden olduğunu düşündüm. Tekrar pakete baktım... Kafamı, pencereden intihar mesafesinde çıkararak sadece üç nefes aldım Van der Wiel. Sabah aşağı indiğimde daha asansör kapısı açılır açılmaz 50 Euro'mu acımasızca aldın. Bu kadar kötü bir mimarinin neresine sakladın o teknolojiyi bilmiyorum. Kafamı pencereden mümkün olan en uzağa çıkardığımdan aşağıdan beni görmüş olman daha mantıklı geliyor. Gördüysen niye o an uyardın. Durumu tespit edip sinsi gibi yatarak sabahı beklemek mi Avrupalılık? Sigara içilmeyeceğine dair hiçbir yazılı uyarı göstermeden, makbuz bile kesmeden keş Euro'yu cepten çekip almak mı Avrupalılık? Euro böyle böyle mi kazanılıyor Van der Wiel?

Haklı olduğumu asla iddia etmiyorum, ama bizim ülkemizin insanları "durduk yere" olan şeyler hakkında ani bir öfkeye kapılmak konusunda çok yeteneklidir. Bizler, hem sizlerin üst düzey çağdaşlığını överiz hem de modernliğinizin getirdiği rijitliği dövmek isteriz. Evet sevgili Van der Wiel, gelişen insanın tarihinde sen daha ön sıralardasın, ama ben de insanlığın geçirdiği evrelerde senin üzerine basarak yükseldiğin basamaklardan biriyim. Ben yoksam sen de düşersin. Ve ne yazık ki ben yokum itin oğlu. Sen o şibil gözlerini kırıpıştırarak, olanlara inanamıyormuş gibi şaşırarak, (allahım) dünya tarihi sanki baştan yazılıyormuş gibi davranarak misafirin Euro'suna saldırıyorsan ben yokum. Bütün Hollanda duman üflüyorken sen nasıl bana "Still happened!" dersin? Keşke seni aynı günün gecesi resepsiyonun arkasındaki ofiste sigara içerken görmeseydim. Keşke sen de beni görüp göz göze geldiğimizde 50 Euro'mu geri verseydin. İnan altıyla çarpar iade ederdim.

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Nisan 2019 | Sayı: 607

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4, Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL **Tel:** 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TÜRKÜVAZ DAĞITIM **TEL:** 0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** Avrupa 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alic: Murekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

